

A vakságot akkor Isten csapásának képzelték. Jézus kijavítja ezt a hibát: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei” – azaz: a fatalizmus csak babona. Isten nem csap oda, pláne nem a leszármazottakra.

Mennyire kell ragaszkodni a vallás emberi előírásaihoz? Két szemlélet ütközik: az egyik a vallási vezetőké, akik 'Mózes tanítványainak' vallják magukat formális vallásossággal (szabályok, hagyományok), a másik Jézusé, aki a tartalmat éli, és a formát meg-megszegi (pl. szombati gyógyításai). Ütközik a két világ (itt is), ezért a hatalom majd elpusztítja Jézust, mert nem áll az ő oldalukra. „...és akik látnak, vakká legyenek” – igen, elvakultak. Nem érdekli őket Jézus tanítása, sem csodái (akármik is legyenek), mert nem hódol be nekik. Most Jézus gyógyult tanúját közösítik ki, később a többi követőjét is. Jézus ítéletet mond a farizeusok viselkedéséről: „Mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök.”

Vallásunknak ma is vannak olyan előírásai, amelyeket nem mindenki követ. A flegmaságból szabályt sértőkre ma sem pazarolnak sok energiát az egyház vezetői. Aki elvből sért szabályt, azt viszont ma is veszélyesnek tartják, megkeresik, puhítják, rendre utasítják vagy elítélik (mert a szabályt alkotó-értelmező-képviselő azt képzeli, hogy ő lát, őt vezeti Isten, ő az Egyház nevében hatalmat kapott erre).

Kérdéseim: Kik ma a próféták, akik a jövőt mutatják? – Kik ismerik őket? – Kik követik? – Mire jutnak?

Lelovics László, Kaposvár

+++

„Addig kell végbe vinni annak a munkáját, aki küldött, amíg nappal van. Eljön az éjszaka és akkor senki sem munkálkodhat.” (Jn 9,4)

1. Mely napszakban élek igazán?
2. Betartom az alvási időm?
3. Mikor vagyok használhatatlan? Miért?

[Ange]